

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

**Learning Management of Synectics Instruction Model for Developing
Creative Writing Skills of Matthayomsuksa 1**

พรรณภา แสงยรรักษ์ และ กาญจนา วิชญาปกรณ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Punnapa Saengyaruk and Kanchana Wichayapakorn

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author E-mail :Punnapas63@nu.ac.th

*****

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม จำนวน 34 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายคือการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ 2) แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน มีค่า IOC อยู่ที่ 0.96 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์มีค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ Dependent

ผลวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมแผนจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.66, S.D=0.32$) 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 11.26 และ 15.38 ตามลำดับ คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x}=3.85, S.D=0.12$)

* วันที่รับบทความ: 6 เมษายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 20 เมษายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 25 เมษายน 2565

Received: April 6, 2022; Revised: April 20, 2022; Accepted: April 25, 2022

คำสำคัญ : การเขียนเชิงสร้างสรรค์; การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์; การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

Abstracts

The objectives of the research were 1) to create and develop the lesson plan about creative writing skills through using the Synectics Instruction Model of Matthayomsuksa 1 students who had studied Basic Thai Language 2, 2) to compare the creative writing skills between pre-test and post-test of Matthayomsuksa 1 students who studied Basic Thai Language 2 by using the Synectics Instruction Model, and 3) to examine the questionnaire for Matthayomsuksa 1 students' satisfaction towards the Synectics Instruction Model approach. The sample of the research was 34 students who studied in Matthayomsuksa 1 at Santikhiri Witthayakhom School. The sample was drawn from one of five classes using the sample random sampling method. The research instruments used to collect the data consisted of 1) the lesson plans of the creative writing skills using the Synectics Instruction Model, 2) pre and post assessment of creative writing skills that had an IOC compliance index of 0.96, and 3) the questionnaire of students' satisfaction towards the Synectics Instruction Model approach and the IOC consistency Index of the satisfaction questionnaire was 0.86. The statistics for analyzing the data concluded basic statistics, mean, standard deviation, and the t-test for dependent samples.

The research findings indicated that 1) the lesson plans average score was found at the highest level ($\bar{x}= 4.66, S.D=0.32$) 2) the creative writing skills' comparison between pre-test and post-test of Matthayomsuksa 1 students in Basic Thai Language 2 class was 11.26 and 15.38, respectively. The post-test was higher than pre-test was .05 level of statistical significance, and 3) the result of questionnaire for Matthayomsuksa 1 students' satisfaction was found to be a high level ($\bar{x} = 3.85, S.D= 0.12$).

Keywords: Creative Writing Skills; The Development of Creative Writing Skills; Synectics Instruction Model

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมไทย ที่ก่อให้เกิดเอกภาพ เป็นความภูมิใจของคนในชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน วิชาภาษาไทยจึงเป็นหนึ่งในวิชาที่สำคัญที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยหลักสูตรแกนกลางเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิชาภาษาไทยถือเป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ก่อนนำไปต่อยอดในรายวิชาอื่น ๆ เนื่องจากต้องอ่าน เขียนภาษาไทยได้ก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ได้ ดังนั้นในรายวิชาภาษาไทย ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะสำคัญ 4 ทักษะได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้งหมดล้วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยทักษะการเขียนกล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่สื่อสารได้ยาก เพราะตัวอักษรไม่มีเสียง ไม่มีท่าทางประกอบเวลาผู้รับสารได้อ่านสารดังที่ สนิท ตั้งทวี (อ้างถึงในณัฐธิดา จิตตะคาม 2561 : 10) ได้กล่าวถึง ทักษะการเขียนว่า เป็นทักษะที่ค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดเสียก่อนที่จะเขียน ควรจะเขียนอย่างไรจึงจะตีความ ตรงกับความนึกคิด ผู้อ่านที่จะอยู่ในฐานะรับความรู้ และความนึกคิดของผู้เขียนต้องอาศัยสาร หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนส่งมา ถ้าผู้อ่านไม่สามารถสื่อความหมายจากตัวอักษรได้ ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ก็แสดงว่าได้เกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้นแล้ว แต่ถึงแม้ว่าทักษะนี้จะยากเพียงใดแต่ก็ยังเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องเรียนรู้ และใช้ประโยชน์ได้มากในการดำเนินชีวิต ดังที่ นฤมล ม่วงไทย (2543 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการเขียนไว้ว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับทุกคนที่ใช้ในการสื่อสารเรียนรู้และการประกอบอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีขึ้นฝึกฝนการเขียนอยู่เสมอรู้จักแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์

ทักษะการเขียนที่ได้กล่าวมาข้างต้น มิได้หมายถึงการเขียนที่เคร่งเครียด หรือมีแบบแผน ขนบที่เคร่งครัดแบบงานเขียนวิชาการเท่านั้น แต่งานเขียนประเภทขบขัน จรรโลงใจ ให้กำลังใจก็มีอยู่มาก ดังที่ผู้เรียนมักเห็นในหนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือที่ให้ความบันเทิง ซึ่งงานเขียนแนวนี้ไม่เพียงให้ความสุข ความรู้เท่านั้น แต่ผู้เรียนสามารถนำมาเป็นอาชีพในอนาคตได้ เช่นนักเขียนบท นักเขียนนิยายออนไลน์ นักเขียนสารคดี เป็นต้น ในการจะก้าวเข้าสู่อาชีพที่ได้ยกตัวอย่างมานั้น ผู้เรียนจะต้องได้เรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อน เนื่องด้วยการเขียนแบบนี้ต้องใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ดังคำกล่าวของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547 : 3) ที่กล่าวว่า การเขียน เชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่มโดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการ และ ประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตน เพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้จากประสบการณ์ และสื่อออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน เมื่อผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความคิด ความรู้ จากประสบการณ์ของตนเองออกมา เป็นภาษาเขียนแล้ว ก็จะต้องใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ของทักษะการเขียน ที่มุ่งให้ผู้เรียนถ่ายทอดความคิดผ่านจินตนาการของตนเอง ไม่คัดลอกงานเขียนจากผู้อื่น ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนชำนาญ

การเรียนรู้ในเรื่องของการเขียนเชิงสร้างสรรค์แม้ถูกบรรจุในตัวชี้วัดการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทย แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากประสบการณ์สอนของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนประสบปัญหาการใช้คำไม่ถูกต้อง เช่น การใช้คำเดิมซ้ำ ๆ ในหลายจุด ผู้เรียนไม่สามารถวางโครงเรื่องก่อนเขียนได้ ผู้เรียนขาดจินตนาการ

ในการเขียน ขาดการใส่อารมณ์ความรู้สึกลงไปในเรื่อง ขาดการเชื่อมโยงเหตุการณ์เป็นต้น เห็นได้ชัดจากจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 ฉบับที่ 5 ค่าสถิติแยกตามสาระการเรียนรู้สำหรับโรงเรียน พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยทางทักษะการเขียนที่ 19.66 และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ฉบับที่ 5 ค่าสถิติแยกตามสาระการเรียนรู้สำหรับโรงเรียน พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยทางทักษะการเขียนที่ 19.90 แม้ว่าทั้งสองปีย้อนหลังจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แต่ทักษะการเขียนยังน้อยกว่าระดับประเทศ เป็นสาเหตุที่ต้องเร่งพัฒนา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเทคนิค วิธีการแก้ปัญหาและพบว่าทักษะการคิดมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเป็นทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการใช้ทักษะการคิดสร้างสรรค์เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเขียน มีมายาวนาน อีกทั้งยังเป็นวิธีที่ได้ผลและใช้มาจนถึงปัจจุบัน คือการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) Gordon (อ้างถึงในอดิศักดิ์ สรรคบุรานุรักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข , 2560 : 2555-2566) ได้กล่าวถึงขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้เกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดที่ได้ใหม่ ไปใช้ในการทำงานของตนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด มีผลงานวิจัยหลายเรื่องที่ใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เข้ามาพัฒนาความสามารถผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น พล พิมพิโพธิ์ (2561 : 81) ทำวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์เป็นไปตามเกณฑ์ โดยมีค่าร้อยละ 80.20 3) งานเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 4) เจตคติต่อการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับณัฐนิชา จิตตะคาม (2561 : 57) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ทักษะการเขียนเชิง

สร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

จากการศึกษาค้นคว้าด้านสภาพปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้รูปแบบซินเนคติกส์เข้ามาแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีจินตนาการในการเขียน มีอิสระทางความคิด และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย พื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวนนักเรียน 152 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 34 คนซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (Cluster Random Sampling) จากห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง จำนวนนักเรียน 152 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

2.1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 2 แผน

2.2. แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบ
อัตนัย จำนวน 1 ข้อ

2.3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการ
สอน แบบซินเนคติกส์

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

**1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบซินเนคติกส์**

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 ศึกษาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอน เกี่ยวกับการเขียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ
ความคิดสร้างสรรค์

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สำหรับเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง คือ หน่วยที่ 3
เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์
เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 แผน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนบรรยายประสบการณ์ จำนวน 3 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 3 คาบ

โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) สาระ
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
  - (1) ด้านความรู้
  - (2) ด้านทักษะ/กระบวนการ
  - (3) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- (1) ขั้นนำ
  - (2) ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรง
  - (3) ขั้นการสร้างอุปมาบุคคล
  - (4) ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง
  - (5) ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง
  - (6) ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน
- 7) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
  - 8) การวัดและประเมินผล
  - 9) บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน . โดยตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

1.8 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์คะแนน

2. แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาและทบทวนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สารที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน

2.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะต่าง ๆ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.4 สร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัยและเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์จำนวน 2 ข้อ

2.5 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.6 เสนอแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับตัวชี้วัดโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.7 นำผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ได้ผลอยู่ที่ 0.96

2.8 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์ให้คะแนน ทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.9 นำคะแนนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้ง 2 ข้อ นำผลคะแนนมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบอัตนัย 2 ข้อ ตามวิธีของ D.R. Whitney และ D.L. Sabers

2.10 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้วิธีหาค่า Coefficient Alpha (α) ของครอนบาค Cronbach

2.11 เลือกแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 1 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกได้ดีกว่าไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.12 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแบบซินเนคติกส์

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยกำหนดเป้าหมายความพึงพอใจต่อการเรียน 3 ด้าน คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แยกเป็น 3 ด้าน จำนวน 10 ข้อ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อดูความถูกต้อง ความเหมาะสมและ ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นการหาดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

3.5 นำผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ ได้ผลอยู่ที่ 0.86

3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย 2 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อส่งแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย 2 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ให้กับผู้เชี่ยวชาญตามวันและเวลาดังกล่าว นัดหมายวันและเวลาในการรับแบบประเมินความเหมาะสมคืน

1.2 รับแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย 2 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบคืนตามวันและเวลาที่นัดหมาย เพื่อนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ปรับปรุง พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย 2 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 34 คนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว และบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ทำการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลอง ในรายวิชา ภาษาไทย พื้นฐาน 2 โดยใช้ระยะเวลา คือ 6 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ

2.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มทดลองและผู้วิจัยประเมินผลโดยแบบ ประเมินทักษะการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2

2.4 นำคำตอบที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยรูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการพัฒนา การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการพัฒนาการเขียนเชิง สร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจให้คะแนน

3.3 นำผลการตรวจไปวิเคราะห์ข้อมูล

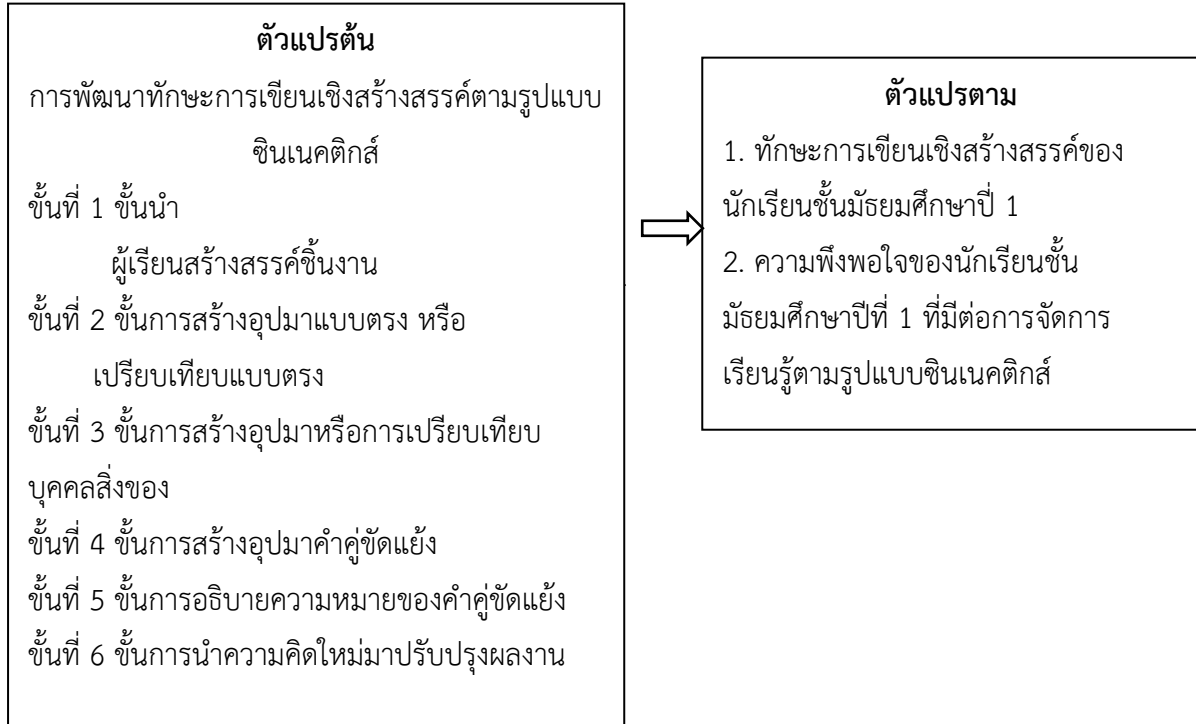
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสร้างของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดย ใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ และแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ ค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test Dependent)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบ ชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่องพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจให้ คะแนน และนำผลการให้คะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
การเขียนบรรยาย	4.67	0.37	มากที่สุด
การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์	4.65	0.27	มากที่สุด
ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม	4.66	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66, S.D = 0.32$)

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	คะแนนเต็ม	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	34	11.26	20	1.42	4.12	1.45	16.54	0.0000
หลังเรียน	34	15.38	20	1.76				

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.26 และ 15.38 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์.

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ด้านกระบวนการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น	3.65	0.73	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา	3.50	0.71	มาก
1.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.91	0.57	มาก

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
รวม	3.97	0.16	มาก
2. 2. ด้านระยะเวลา			
2.1 ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	3.88	0.84	มาก
2.2 ระยะเวลาที่กำหนดให้เพียงพอต่อการฝึกเขียนประเภทต่าง ๆ	3.65	0.60	มาก
2.3 ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนการสอนแบบซินเนคติกส์เพียงพอต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน	3.53	0.66	มาก
รวม	3.69	0.13	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้	3.74	0.71	มาก
3.2 นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้	3.68	0.64	มาก
3.3 นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์	4.12	0.64	มาก
รวม	3.84	0.04	มาก
รวมเฉลี่ย	3.85	0.12	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ในภาพรวมมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D= 0.12) โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความพึงพอใจสูงที่สุดคือด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.97$, S.D=0.16) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมาคือด้านระยะเวลา ($\bar{x} = 3.69$, S.D=0.13) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 3.84$, S.D=0.04)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมแผนจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แผนจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับความเหมาะสมที่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52, S.D = 0.45$) ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้นำการสอนแบบชินเนคติกส์มาร่วมใช้ในแผนจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 เขียนบรรยายและ แผนที่ 2 เขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อยู่แบบชินเนคติกส์ 6 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ซึ่งสอดคล้องกับ จงกล วรณะเสถียร (2559 : 75) ได้กล่าวว่า ชินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ ได้แก่ การเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่ง การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของและการเปรียบเทียบคำคู่ที่มีความขัดแย้งกัน ซึ่งกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม เป็น 6 ขั้นตอนตามรูปแบบชินเนคติกส์ โดยผู้วิจัยได้ทำมาประยุกต์ในขั้นการทดลอง ดังนี้ ประกอบบทเรียนทั้ง 2 แผนจัดการเรียนรู้ ยกตัวอย่างการเขียนประเภทบรรยายและเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้เป็นสิ่งสมมติสิ่งอื่นเพื่อเข้าใจความรู้สึกของสิ่งเหล่านั้น แล้วค่อยให้ผู้เรียนลองเขียนถ่ายทอดความรู้สึกออกมา พบว่าผู้เรียนเขียนได้ลื่นไหลและสมจริงมากกว่าก่อนที่จะได้รับการเรียนรู้แบบเดิม

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ พบว่าทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ทั้งนี้เพราะว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนตามรูปแบบการสอนแบบชินเนคติกส์ โดยผู้สอนอธิบายหลักการเขียนบรรยายและการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนเข้าใจก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของชินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน สอดคล้องกับ สุภาพร กันภัย (2561 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัยพบว่า 1) สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เรื่องการนำเสนอผลงาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.29/77.73 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เรื่องการนำเสนอผลงาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, $S.D = 0.12$) เนื่องจากจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งกิจกรรมนักเรียนสามารถเขียนได้อย่างอิสระ ไม่มีขอบเขตจำกัดความคิด ทำให้นักเรียนสนุกกับการเขียน สอดคล้องกับ สายใจ ตะพองมาตร (2558 : 53) ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายนักเรียนมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.32 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.40

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของรูปแบบซินเนคติกส์เพื่อเป็นการกำหนดกรอบเป้าหมายในการทำกิจกรรมให้กับนักเรียน
2. ผู้สอนควรมีเวลาให้นักเรียนฝึกฝนการเขียนอย่างเพียงพอ จะช่วยให้พัฒนาการเขียนดีขึ้น
3. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมห้องเรียน สื่อการสอน ตัวอย่างงานเขียน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนเพื่อทำให้ขั้นตอนในการศึกษาด้วยกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์มีความราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์มาใช้ในการเขียนมาทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นอื่น ๆ หรืองานเขียนประเภทนวนิยาย สารคดี เป็นต้น
2. ควรนำวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ไปใช้ในงานเขียนอื่น ๆ เช่น การพัฒนาการเขียนประเภทนวนิยาย สารคดี เป็นต้น
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จกมล วณะเสถียร. (2559). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐนิชา จิตตะคาม. (2561). การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นฤมล ม่วงไทย. (2543). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พล พิมพ์โพธิ์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเขียน ร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายใจ ตะพองมาตร. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้ แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สุภาพร กันภัย. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร
- อติยศ สรรคบุรณรักษ์ และธนาเทพ พรหมสุข. (2560). ซินเนคติกส์ : รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมนวัตกรรมและกระบวนการคิดสร้างสรรค์ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. วารสารศิลปการฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10 (3), 2555-2566.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.